ΠΟΛΕΜΙΚΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

ΤΟΥ ΖΩΡΖ ΝΤ' ΕΣΠΑΡΜΠΕΣ

Η ΜΕΓΑΛΗ ΘΥΣΙΑ

ΕΠΕΙΤΑ από λίγον καιρὸ μετὰ τὴν κατάληψη τῆς Πράγας ἀπὸ τοὺς Γάλλους, δεκατρεῖς χιλιάδες στρατιῶτες, ἀπομεινάρια τῆς δοξασμένης στρατιᾶς, ἡ ὁποία εἶχε μπῆ νικήτρια στὴν πόλη αὐτή, ἔχασαν ξαφνικὰ τὴ συνοχή τους μὲ τὶς ἄλλες γαλλικὲς στρατιές, ἐνῶ συγχρονως, οἱ Αὐστριακοί, οἱ ὁποῖοι εἶχαν ἐνισχυθῆ ὀπὸ τοὺς συμμάχους των Ἄγγλους ἔπαψαν νὰ ὑποχωροῦν καὶ ἔγιναν πάλι ἐπιθετικοί. Οἱ Γάλλοι μὴ μπορῶντας νὰ κάνουν κι' ἄλλοιῶς ἀνογκάστηκαν νὰ κλειστοῦν στὴν Πράγα καὶ ἀπὸ πολιορκηταὶ ποὺ ἦσαν πρὶν ἀπὸ ἕνα μῆνα νὰ γίνουν πολιορκούμενοι. Ἦταν Δεκέμβρης, καρδιὰ τοῦ χειμῶνα. Τὸ χιόνι ἔπεφτε νύχτα-μέρα κι' ὁ ἄγριος βορηᾶς φυσοῦσε ἀδιάκοπα. Ἤτανε τόσο τὸ κρῦο, ὥστε εἶχε ἀφανίσει τοὺς πολιορκημένους καὶ τοὺς εἶχε ἀφαιρέσει τὸ θάρρος. Ἡ ἀγωνία καὶ ἡ ἀπελπισία εἶχε ἀρχίσει ν' ἀτλώνεται παντοῦ, μέσα στὰ μεγάλα μέγαρα ὅπου εἶχαν καταλύσει οἱ ἀξιωματικοί, στὰ κρῦα δημόσια χτίρια, ὅπου τουρτούριζαν οἱ φτωχοὶ στρατιῶτες, στοὺς δρόμους ποὺ γύριζαν τραυματισμένοι, κουρελιασμένοι, σωστὰ φαντάσματα !... Ἀκόμα κι' ὁ ἴδιος ὁ στρατάρχης Μπέλ Ἴλ τὰ εἶχε χαμένα. Μὴ βρίσκοντας καμμιὰ διέξοδο, ἀναγκάστηκε στὸ τέλος νὰ συγκαλέση σὲ συμβούλιο ὅλους τοὺς ἀνωτέρους του ἀξιωματικούς, γιὰ νὰ ποφασίσουν καὶ νὰ δώσουν μιὰ λύση στὴν τρομερὴ αὐτὴ κατάστση, ἡ ὁποία δὲν μποροῦσε μὲ κανένα τρόπο νὰ παραταθῆ περισσότερο, γιατὶ αὐτὸ θὰ ἐσήμαινε τὴν καταστροφὴ τῶν Γάλλων. Ἦσαν ὅλοι τους κατάχλωμοι καὶ σιωπηλοί...

— Σᾶς ἐκάλεσα, κύριοι, ἄρχισε νὰ λέη, γιὰ νὰ σκεφθοῦμε καὶ νὰ βροῦμε ἕναν τρόπο νὰ φύγουμε καὶ νὰ ἐγκαταλείψουμε τὴν Πράγα, χωρὶς ὅμως καὶ νὰ ἀτιμασθοῦμε. Εἶνε ντροπὴ γιὰ ἕνα στρατὸ ἡρώων σὰν τὸ δικό μας νὰ πεθαίνη ὀπὸ τὸ κρῦο κλεισμένος μέσα σὲ μιὰ πόλη, χωρὶς νὰ χρησιμοποιήση τὰ σπαθιά του ποὺ σκουριάζουν μέσα στις θῆκες των. Ἡ ἡμέρες αὐτὲς εἶνε κρίσιμες γιὰ τὴ Γαλλία... Ἡ πατρίς μας εὑρίσκεται ἐν κινδύνῳ. Ἡ στρατιές μας, ἐξαντλημένες πειὰ κάθονται ἀδρανεῖς στὴ Βαυαρία καὶ στὴ Βοημία, χωρὶς νὰ μποροῦν νὰ δώσουν μιὰ μεγάλη μάχη.

— Εἶνε πολλοὶ οἱ ἐχθροί μας, εἶπε ἕνος συνταγματάρχης ! Ἡ Ἀγγλία, ἡ Αὐστρία, ἡ Ὁλλανδία. Ὁ οἶκος τῶν Βουρβόνων ἔχει ἐναντίον του τὴν μισὴ Εὐρώπη !...

— Τὸ νὰ βγοῦμε ἀπὸ τὴν Πράγα καὶ νὰ ὑποχωρήσουμε, ὅσο κι' ἂν εἶνε σωστὸ καὶ λογικὸ μοῦ φαίνεται ἀκατόρθωτο, ἐπρόσθεσε κι' ἕνας ἄλλος ἀξιωματικός.

— Τίποτα δὲν εἶνε ἀκατόρθωτο ! ἀκούστηκε ξαφνικὰ μιὰ φωνή Ἦταν ὁ Γκοετλογκόν, ἕνας ἤτυχος καὶ ἤρεμος ἀνθρωπάκος. Αὐτὸς δὲν ἦταν στρατιωτικός, ἀλλὰ ἕνας ἁπλὸς πολίτης, ὁ ὁποῖος ἀκολουθοῦσε στὶς ἐκστρατεῖες τὸ φίλο του στρατάρχη Μπέλ-Ἴλ ἀπὸ ὑπερβολικὸ πατριωτισμὸ καὶ ἔτσι γιὰ διασκέδαση.

— Πῶς εἶπες ; ρώτησε ὁ στρατάρχης τὸ φίλο του. Ὅτι τίποτα δὲν εἶνε ἀκατόρθωτο ; Ἔχεις κανένα σχέδιο φίλε μου ; Νὰ μᾶς τὸ πῆς...

Ὁ Γκοετλογκὸν ἔδειξε στὸ χάρτη μὲ τὸ δάχτυλό του ἕνα δρόμο, τὸν ὁποῖο, κατὰ τὴν γνώμη του ἔπρεπε ν' ἀκολουθήσουν οἱ Γάλλοι, φεύγοντας ἀπὸ τὴν Πράγα.

— Νά,αὐτὸ τὸ δρόμο, εἶπε, πρέπει νὰ πάρουμε. Ἐμένα μοῦ φαίνεται ὅτι, ἂν ἀκολουθήσουμε μετὸ τὴν ἔξοδό μας αὐτὸ τὸ δρόμο, ἡ ὑποχώρησί μας, θὰ μεταβληθῆ σ' ἕναν ἁπλὸ περίπατο...

— Εἶνε ὅμως ἕνας περίπατος πολὺ ἐπικίνδυνος, τοῦ ἀπάντησε ὁ στρατάρχης, γιατὶ ὁ δρόμος αὐτὸς βρίσκεται ἀκριβῶς ἀπέναντι στὶς ἐχθρικὲς γραμμές. Ἔτσι θ' ἀναγκασθοῦμε νὰ τὸν περάσουμε νύχτα καί, γιὰ νὰ γίνη αὐτό, πρέπει προτήτερα νὰ κάμουμε ἀναγνώρηση, νὰ στείλουμε ἀπὸ τὴν ἡμέρα στρατιῶτες ἱκανοὺς καὶ πολὺ γενναίους γιὰ νὰ τὸν ἀνιχνεύσουν... Ποῦ θὰ τοὺς βροῦμε ὅμως τοὺς στρατιῶτες αὐτούς ; Οἱ στρατιῶτες μας ἔχουν χάσει τὸ ἠθικόν τους, εἶνε ψυχικὰ συντρίμια καὶ τοὺς λείπει πειὰ κάθε καλὴ θέληση.

— Πόσοι στρατιῶτες χρειάζονται γιὰ νἀνιχνεύσουν τό δρόμο αὐτό, ρώτησε ὁ Γκοετλογκόν, χωρὶς ν' ἀπαντήση σ ἀ τελευταῖα λόγια τοῦ στρατάρχου.

— Τρεῖς, τουλάχιστον, ἀπάντησε ἐκεῖνος.

— Θὰ τοὺς βρῶ ἐγώ ! φώναξε τότε θριαμβευτικὰ ὁ περίεργος αὐτὸς ἄνθρωπος.

— Πολὺ καλά, φίλε μου, εἶπε ὁ Μπέλ-Ἴλ καὶ ὕστερα γυρίζοντας πρὸς ἕνα στρατηγό, πρόσθεσε :

— Κύριε μαρκήσιε, σᾶς παρακαλῶ νὰ συνοδεύσετε τὸν κ. Γκοετλογκὸν νὰ διαλέξη τοὺς τρεῖς αὐτοὺς στρατιῶτες ποὺ μᾶς χρειάζονται. Εἶνε τόσο δημοφιλὴς στὸ στρατό, ὥστε φαντάζομαι ὅτι μόνη ἡ παρουσία του φτάνει γιὰ νὰ ἐμπνεύση θάρρος καὶ γενναιότητα στοὺς ἄνδρες μας.

Ὁ στρατηγὸς καὶ ὁ Γκοετλογκὸν βγῆκαν ἀπὸ τὸ στρατηγεῖο, πέρασαν ἀπὸ τὸν κεντρικώτερο δρόμο τῆς πόλεως καὶ διευθύνθηκαν προὸς τὴ μεγάλη πλατεία Ἦταν ἡμέρα ἐπιθεωρήσεως καὶ εἶχαν παραταχθῆ ἐκεῖ ὅλα τὰ συντάγματα.

— Φαντάζεσθε ὅτι θὰ μτορέσουμε νὰ βροῦμε αὐτοὺς τοὺς τρεῖς στρατιῶτες ποὺ μᾶς χρειάζουντει ; ρώτησε ὁ μαρκήσιος.

— Κύριε, ἀπάντησε ξερὰ ὁ Γκοετλογκόν, γιὰ νἀναλόβω ἐγὼ αὐτὸ τὸ ἔργο, θὰ πῆ ὅτι ξέρω ποῦ θὰ τοὺς βρῶ. Θὰ ἰδῆτε.

Πέρασαν ἐμπρὸς ἀπὸ τὸ ἐλαφρὸ ἱππικό. Ὡραῖα κορμιά, λεβέντικο ποράστημα... Σταμάτησαν καὶ κύτταζαν...

— Κυττάξετε τὸν ἵππέα ἐκεῖνον, εἶπε ὁ μαρκήσιος καὶ τὸν ἄλλο πιὸ πέρα μὲ τὸ στρημένο μουστάκι ! Τί βλέμμα ! Τί μπράτσα. Αὐτοὶ μοῦ φαίνουνται κατάλληλοι γιὰ τὴν ἀνίχνευση.

— Δὲ μᾶς χρειάζουνται ἱππεῖς, κύριε, ἀπάντησε ὁ Γκοετλογκόν. Μᾶς χρειάζουνται μονάχα τρεῖς γενναῖες καρδιές. Ἄς προχωρήσουμε πιὸ πέρα.

Προχώρησαν πρὸς τὸ σύνταγμα τῶν Μπώς, τῶν περιφήμων αὐτῶν νικητῶν τοῦ Σεβέρ.

— Ἔ ! λοιπόν, εἶπε τότε ὁ στρατηγός, ἄς διαλέξουμε τάρα τρεῖς ἀπ' τοὺς δοξασμένους αὐτοὺς ἥρωες... Τί λέτε ;

— Ὄχι, ἀπάντησε ὁ Γκοετλογκόν, αὐτοὺς ἄς τοὺς ἀφήσουμε... Τοὺς φτάνει ἡ παλιά τους δοξα. Πᾶμε πιὸ πέρα.

Πιὸ πέρα ἦσαν παρατεταγμένοι οἱ δραγόνοι. Φοβεροὶ στὴν ὄψη, περήφανοι καὶ κομαρωτοὶ ἀπάνω στ' ἄλογά τους, ἔμοιαζαν μὲ ἀγάλματα ἡμιθέων ἀπάνου σιὰ βάθυα τους.

— Τί λέτε γι' αὐτούς ; ρώτησε ὁ στρατηγός.

— Πολὺ βιάζεστε, τοῦ ἀπάντησε ὁ ἄλλος. Μὰ νὰ ποὺ φτάσαμε ὅμως σ' αὐτοὺς ποὺ ζητῶ. Τοὺς ἐθελοντάς. Πῶς σᾶς φαίνονται ;

— Ὑπέροχοι, ἀπάντησε ὁ στρατηγός, πλησιάζοντας στὸ σύνταγμα τῶν ἐθελοντῶν.

Ὁ Γκοετλογκόν, ἔκανε τότε ἕνα συνθηματικὸ νόημα κι' ἀμέσως προχώρησαν μπρὸς ἀπὸ τὴν παράταξη τρεῖς στρατιῶτες. Ἦσαν τρία νιαζώτατα ποιδιὰ μὲ ξανθὰ μαλλιά, μὲ γαλάζια μάτια καὶ μὲ εἰλικρινῆ ἔκφρασι ζωγραφισμένη στὸ πρόσωπό τους. Πλησίασαν καὶ στάθηκαν σὰν μαρμαρωμένοι τέσσερα βήματα μακριὰ ἀπὸ τὸ στρατηγὸ καὶ τὸ σύνοδό του.

— Ἔ ! παλληκάρια ! τοὺς εἶπε τότε ὁ Γκοετλογκόν, σηκῶστε λίγο πιὸ ψηλὰ τὰ κεφάλια σας ! Ἔτσι ! Σήμερα πρέπει νὰ εἶστε πιὸ ὑπερήφανοι ἀπὸ κάθε ἄλλη φορά, γιατὶ θὰ ἔχετε τὴν τιμὴ νὰ προσφέρετε τὴ μεγαλείτερη ὑπηρεσία στὴ Γαλλία. Ὁ στρατάρχης Μπέλ-Ἴλ μοῦ ἀνέθεσε νὰ τοῦ βρῶ τρεῖς στρατιῶτες ἱκανοὺς νὰ ἀναλάβουν μιὰ σπουδαία ἀποστολή. Ἀπ' ὅλο τὸ στρατὸ διάλεξα ἐσᾶς τοὺς τρεῖς. Ὁ στρατηγὸς ἀπ' ἐδῶ θὰ σᾶς ἐξηγήση τὴν ἀποστολή.

Οἱ τρεῖς στρατιῶτες ἀνατρίχιασαν ἀπὸ περηφάνεια. Ἦσαν νέοι ἀγνοί κ' εὐγενικοί, ψυχὲς ἄδολες κ' ἡρωϊκὲς κ' ἡ συγκίνησή τους τοὺς ἔκανε νὰ δακρύσουν...

— Κύριε, ἀπάντησε ὁ μικρότερος ἀπ' τοὺς τρεῖς, ἂν καὶ εἶμαι ὁ πιὸ μικρὸς ἀπὸ τὰδέρφια μου, τολμῶ νὰ σᾶς εὐχαριστήσω ἐκ μέρους των γιὰ τὴν ἐκλογὴ αὐτὴ ποὺ τόσο μᾶς τιμᾶ. Εἴμαστε περήφανοι γιατὶ ὁ στρατάρχης μᾶς κάνει μιὰ τέτοια τιμή. Τί θὰ κάνουμε ; Ποιὰ εἶνε ἡ ἀποστολή μας, ὥστε νὰ διαλέξετε ἐμᾶς ἀπ' ὅλο τὸ στρατὸ ποὺ βρίσκεται στὴν Πράγα ;

Ὁ Γκοετλογκὸν ἀποτραβήχτηκε λίγο, ἀφήνοντας τὸ στρατηγὸ νὰ ἐξηγήση στοὺς τρεῖς στρατιῶτες τὴν ἀποστολή τους. Ὁ περίεργος αὐτὸς ἄνθρωπος φαινόταν τώρα σκεφτικὸς καὶ κάπως πικραμένος. Μετὰ δέκα λεπτὰ τὸν πλησίασε ὁ στρατηγός.

— Τελείωσαν ὅλα, τοῦ εἶπε.

— Τί σᾶς εἶπαν ; ρώτησε ὁ Γκοετλογκόν.

— Ἀ εἶνε τρελλοὶ ἀπὸ τὴ χαρά τους, ἀπάντησε ὁ στρατηγός. Νὰ τοὺς βλέπετε ; Πηδοῦν καὶ χορεύουν ἀπὸ ἐνθουσιασμό.

Ὁ Γκοετλογκὸν τοὺς πλησίασε.

— Λοιπόν ; τοὺς εἶπε, ἐλπίζετε πῶς θὰ περάσετε τὸ δρόμο, χωρὶς νὰ σᾶς καταλάβη ὁ ἐχθρός ;

— Θὰ ντυθοῦμε χωριάτες, ἀπάντησε ὁ μικρότερος, καὶ σίγουρα δὲ θὰ μᾶς γνωρίσουν.

— Δὲν εἶνε χαριτωμένος αὐτὸς ὁ μικρός, κ. Γκοετλογκόν ; εἶπε ὁ στρατηγός, χαϊδεύοντας τὸ μικρότερο ἀπὸ τὰ τρία ἀδέρφια.

Ἐκεῖνος ὅμως δὲν ἀπάντησε τίποτα... Φαινόταν πολὺ συλλογισμένος καὶ εἶχε τὸ κεφάλι του σκυμμένο κάτω. Ὕστερα, σηκώνοντας ἀπότομα τὸ κεφάλι, εἶπε πρὸς τοὺς τρεῖς στρατιῶτες :

— Ἐμπρός, πηγαίνετε. Νὰ εἶστε πολὺ προσεκτικοὶ καὶ νἄχετε πάντα στὸ νοῦ σας ὅτι ἡ σωτηρία τῆς στρατιᾶς καὶ τῆς τιμῆς τῆς Γαλλίας ἐξαρτᾶται ἀπὸ σᾶς.

Τὰ τρία παλληκάρια χαιρέτησαν κ' ἔφυγαν. Πῆγαν νὰ ἑτοιμαστοῦν. Καθὼς ἔτρεχαν χοροπηδῶντας ἀπὸ τὴ χαρά τους, πέρα πρὸς τὴ στρατῶνα, οἱ δυὸ γέροι τοὺς παρακολουθοῦσαν μὲ τὸ βλέμμα

Τραυματισμένοι, κουρελιασμένοι, σωστὰ φαντάσματα !...

ΣΙΛΟΥΕΤΤΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΣΑΛΟΝΙΑ

Α. Τ.

Ὁ τύπος τῆς ξανθῆς, ἀφελοῦς καὶ συμπαθητικῆς «Γκρέτχεν». Ὕφος συμπαθέστατο. Ἕνα πρόσωπο ποὺ φεγγοβολάει ἀδιάκοπα ἀπὸ γέλιο καὶ παιδιάστικη ἀθωότητα. Τὴν διακρίνει χιοῦμορ καὶ νοστιμολογία. Φίλεργη σὲ σημεῖο ἀξιοθαύμαστο, ἀπόδειξις ὅτι κατέχει θέσιν γιὰ τὴν ὁποία ἀπαιτοῦνται ἐξαιρετικαὶ γνώσεις καὶ μεγάλη ἐπιμέλεια καὶ ἱκανότης.

Η ΜΟΝΤΑΙΝ

ΚΟΣΜΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

— Μετὰ ἀνακωχὴν δεξιώσεων ἐπὶ μίαν ἑβδομάδα, αἱ αἴθουσαι ἐπανέκτησαν τὴν συνήθη ὄψιν των. Αἱ κοσμικαὶ κυρίαι καὶ Δεσποινίδες ἐπανῆλθον εἰς τὸς θέσεις τοῦ μπρίτζ, κοὺν - κάν, κοὺπες. Αἱ νεαραὶ Μπάκ - μὶς κατέλαβον τὸ χορευτικὸν τεραείν, ὁ Μάλ - Κέρκ παρέλαβεν τὸ Σαξόφωνόν του καὶ ὁ Ρώσσος τραγουδιστὴς τὴν μπαλαλαΐκά του.

— Τὸ παρελθὸν Σάββατον δεξίωσις παρὰ τῷ Ὑφυπουργῷ καὶ τῇ κ. Παπαδάτου.

— Παρευρέθησαν κ. καὶ κ. Ἐλ. Βενιζέλου, κ. καὶ κ. Βουρλούμη, ὑπουργὸς Δικαιοσύνης κ. Πετρίδης, κ. καὶ κ. Γ. Καφαντάρη, κ. καὶ κ. Φραντζοῦ, πρέσβυς Ἰταλίας καὶ κ. Ἀρλόττα, πρέσβυς Ἀμερικῆς κ. Σκίνερ, Ἐπιτετραμμένος Γαλλίας κ. ντὲ Λάνς, Ναύαρχος κ. Λοπρέστη, κ. καὶ κ. Κ. Βενιζέλου, κ. καὶ κ. Κ. Τζαϊλῶφ, κ. Σοφ Βενιζέλου, Ναύαρχος καὶ κ. Γκίνη, Κόμησσα Καποδίστρια, Ναύαρχος καὶ κ. Ν. Μακκᾶ, κ. καὶ κ. Μ. Τσαμαδοῦ, ἡ κ. Λάππα Διομήδους.

— Μιὰ ἐμφάνισις ποὺ τὴν διακρίνει χάρις, συμπαθητικότης καὶ συγχρόνως πικάντικη ὡμορφιὰ ἡ Δὶς Μαρία Γκίνη.

— Διὰ τὴν ἡμ Ἀπριλίου ἀναγγέλεται χορευτικὴ ἑσπερὶς παρὰ τῷ κ. καὶ τῇ κ. Ι. Ρωμάνου εἰς τὴν ὡραιοτάτην ἐν Κηφισσίᾳ ἔπαυλίν των.

— Διὰ τ'ς 3 Ἀπριλίου ἀναγγέλεται δεξίωσις—τσάϊ εἰς τὸ Πτὶ—Παλαὶ παρὰ τῷ κ. καὶ τῇ κ. Α. Μιχαλακοπούλου.

— Τὴν Κυριακὴν δεξίωσις παρὰ τῷ κ. καὶ τῇ κ. Α. Λαδοπούλου.

— Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν ἕνα πολὺ εὐχάριστο μπάλ-μπλὰν παρὰ τῷ καὶ τῇ κ. Ἀλ. Δημητριαδη.

— Δυὸ ἔμψυχα λουλούδια οἱ Δες Ντέπη καὶ Λίλα Δημητριάδη ἡ μιὰ μὲ κρὲπ - ἰντιάνα βὲρ - ντ - ώ, μοντέλλο Λανβέν, καὶ ἡ ἄλλη μὲ ζωρζέτ ἄσπρη ἐμπριμὲ κόκκινη, ποὺ σχημάτιζεν πλισσὲ βολάν.

— Ἕνα γκρούπ ἀπὸ ὡραῖες : Δὶς Ἑλένη Γ. Κωνσταντινίδη, σύνολον ἀνοιξιάτικο μπλὲ κρὲπ-σατὲν ἐμπριμὲ μὲ λουλούδια μπὲζ καὶ κίτρινα, καπέλλο ψάθινο μπὲζ γαρνιρισμένο μὲ κορδέλλα μπὲζ, ἡ κ. Δ. Χωρέμη, προφαντὴ καὶ ἐκτάκτως σὶκ ἐμφάνισις, μὲ φόρεμα χαριτωμένο ἀπὸ δαντέλλα μαύρη σὲ φόντο ἄσπρο ποὺ ἐσχημάτιζεν μπάσκε συγκρατημένο μὲ πολύτιμον ἀγκράφ ἀπὸ μπριγιὰν καὶ μιὰ χαριτωμένη τὸκ ἀπὸ ἄσπρη καὶ μαύρη κορδέλλα, κ. Γ. Ράλλη ἀνοιξιάτικη θαυμασία τουαλέττα ἐμπριμὲ φυστικιὰ μὲ μπλὲ καὶ ρὸζ λουλούδια καὶ καπέλλο μάλλον μεγάλο ἐπίσης φυστικὶ γαρνιρισμένο μὲ μπλέ, Δὶς Δ. Σκαναβῆ, μὲ ἄσπρη ἐμπριμὲ κόκκινη ζωρζέτ καὶ κόκκινο καστόρι, ἕνα μαντὼ κόκκινο σὲ μαῦρο τρία τέτοια, συνεπλήρωνεν τὸ καλλιτεχνικὸ αὐτὸ σύνολον.

— Ὡραιότατος διάκοσμος σπιτιοῦ, λουλούδια ταιριασμένα μὲ τὶς στόφες τῶν ἐπίπλων καὶ τὰ μικρὰ τραπεζομάντηλα συνηρεισαν σὲ ἐξαίσιες συνθέσεις.

— Χθὲς δεξίωσις μπρὶτζ παρὰ τῷ κ. καὶ τῇ κ. Ζούζουλα.

— Αἴθουσαι μεγαλοπρεπεῖς, ἕνα βυζαντινὸ σαλόνι θαυμαστῆς αὐθεντικότητος, φιλοξενεῖ τοὺς θαυμάτας τοῦ ράουτ.

— Ἡ οἰκοδέσποινα φέρουσα μαύρην τουαλέττα, δέχεται τοὺς κεκλημένους της, βοηθουμένη ὑπὸ τῆς θυγατρός της, κομψοτάτη φέρουσα σὶκ τουαλέττα ἀπὸ βελοῦδο ἐμπριμὲ μπλὲ-βέρ.

— Μεταξὺ τῶν κεκλημένων κ. καὶ κ. Βουρλούμη, κ. καὶ κ. Τριανταφυλλάκου, ἡ κ. Π. Τσαλδάρη, κ. καὶ κ. Καλλίνσκη, κ. καὶ κ. Ν. Ραγκαβῆ, Δὶς Ράδου κομψότατον γκρὶ σύνολον, κ. καὶ κ. Κοσμαδοπούλου, ἡ κ. Χατζανέστη, ἡ κ. Φωσηνοπούλου, ἡ κ. Σακορράφου, ἡ κ. Λενιτοπούλου, κ. καὶ κ. Ρεδιάδη, ἡ κ. Φώφη Μεταξᾶ κομψότατον μαῦρο καὶ ἄσπρο σύνολον, ἡ κ. Μεσσινέζη, κ. καὶ κ. Καλλιφρονᾶ, ἡ κ. Νικολαΐδη, κ. καὶ κ. Βυζαντίου, κ. καὶ κ. Παπαγεωργακοπούλου μὲ μαύρη κομψότατη τουαλέττα, Δὶς Ι. Σακορράφου πολὺ χαριτωμένη μὲ μπλὲ μαρὶν δαντέλλα.

— Τὸ παρελθὸν Σάββατον λευκὸς χορὸς παρὰ τῷ κ. καὶ τῇ κ. Θ. Λεκατσᾶ. Ἡ Δὶς Κυβέλη Λεκατσᾶ πολὺ ὡμορφη ἐδέχετο τὴν νεολαίαν μὲ τὴν συμπαθητικότητα καὶ τὴν χάριν ποὺ τὴν διακρίνει, φέρουσα θαυμασίαν τουαλέττα.

— Δεξίωσις προχθὲς Κυριακὴ ἀπόγευμα παρὰ τῷ κ. καὶ τῇ κ. Ἠλ. Ἠλιάσκου.

— Ἡ οἰκοδέσποινα ἐδέχετο βοηθουμένη ἀπὸ τὶς θυγατέρες της κ. κ. Ψαλλίδα καὶ Χαρησιάδου.

— Ὅλαι αἱ κοσμικαὶ Ἀθῆναι παρήλασαν. Πολλὰ, πάμπολλα τραπέζια μπρὶτζ καὶ κυλικεῖον πλουσιώτατον.

— Διεκρίναμεν τὸν πρεσβευτὴν τῆς Ἰταλίας καὶ τὴν κ. Ἀρλόττα, τὴν κ. Σκίνερ, τὴν κ. Νεμίντωφ, τὸν πρεσβευτὴν τῆς Ὀλλανδίας κ. Περσούμ, τὸν κ. καὶ τὴν κ. Ν. Τριανταφυλλάκου, τὸν κ. καὶ τὴν κ. Ἀντων. Μάτσα πολὺ ὡμορφη, τὸν κ. καὶ τὴν κ. Ἀλ. Βλάγκαλη, τὸν κ. καὶ τὴν κ. Βαφιαδάκη, τὸν κ. καὶ τὴν κ. Λιβιεράτου, τὴν κ. Καποδίστρια, τὸν κ. καὶ τὴν κ. Κυράτζιο.

— Χαριτωμέναι καθ' ὅλα αἱ κυρίαι Π. Μπέμπη μὲ μαῦρα Θ. Φωτιάδη μὲ μαῦρα καὶ κ. Ἠλιάσκου μὲ γκρί.

— Ἐπίσης διεκρίθησαν ὁ κ. καὶ ἡ κ. Κούρτουλη, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Λ. Ρούφου, ἡ κ. καὶ ἡ δὶς Φραντζῆ, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Στ. Φωτιάδη, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Μιχαλοπούλου, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Π. Μάτσα, ἡ κ. Α. Χωρέμη, ἡ κ. Μανέττα, ἡ κ. Μάνου, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Λοπρέστη, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Παντζόρη, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Κυριακίδη, ἡ κ. βαρώνη Ἀλιότη μὲ μαύρη καλαίσθητη τουαλέττα, ὁ κ καὶ ἡ κ. Ἀφεντούλη, ὁ κ. καὶ ἡ κ Ψιακῆ, ὁ κ. Ἰω. Ἠλιάσκος, ἡ κ. Πετιμεζᾶ, ἡ κ. Παπαγεωργακοπούλου, αἱ Δίδες Κυριαζῆ, Ρικάκη, Ψιακῆ, Κουντουριώτη. Σταύρου, Λοβέρδου, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Οἰκονόμου, ὁ στρατηγὸς καὶ ἡ κ. Καλίνσκη, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Χατζηδημητρίου, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Σολωμοῦ, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Ἀλ. Χωρέμη, οἱ κ. κ. Θ. Φωτιάδης, Π. Μπέμπης, Ἠλιάσκος, Π. Μάνος, Γ. Μακκᾶς, Ι. Φωτιάδη-, Β. Κάρταλης, στρατηγὸς Μαυρομιχάλης, Ἀλ. Πάλλης καὶ Θ. Μελᾶς.

Η ΜΟΝΤΑΙΝ

σκεφτικοί.

— Μοῦ φαίνεται, εἶπε ὁ στρατηγός, μιλῶντας ἀργά, πως καταδίκασα σὲ θάνατο αὐτὰ τὰ θυστυχισμένα παιδιά.. Ἡ ἀποστολὴ αὐτὴ εἶνε τόσο ἐπικίνδυνη, ὥστε ἐλάχιστες πιθανότητες ὑπάρχουν νὰ σωθοῦν...

Ὁ κ. Γκοετλογκὸν δὲν εἶπε τίποτα... Μιὰ θλιβερὴ σκέψη κυριαρχοῦσε στὸ μυαλό του. Φαινόταν ἕτοιμος νὰ κλάψῃ. Ἔσφιγγε τὰ χείλη του, λὲς κ' ἤθελε νὰ συγκρατήσῃ τοὺς λυγμοὺς ποὺ τὸν ἔπνιγαν.

Ὕστερα ἀπὸ λίγο ὁ στρατηγὸς εἶπε πάλι :

— Ὅταν μιλοῦσα σ' αὐτὰ τὰ παιδιὰ καὶ τοὺς κανόνιζα τὴν ἀποστολή τους, συλλογιζόμουν πὼς εἴχαμε ἰδῆ προτήτερα τόσους γενναίους καὶ χεροδύναμους κ' ἐμπειροπόλεμους στρατιῶτες. Μ' ἐμποδίσατε ὅμως, κ. Γκοετλογκὸν νὰ διαλέξω ἀπ' αὐτούς. Γιατὶ νὰ μ' ἐμποδίσετε ;

— Κύριε, ἀπάντησε ὁ Γκοετλογκόν, μιλῶντας βαρειὰ κι' ἀργά, ἐγὼ δὲν ἔχω καμμιὰ θέσι στὸ στρατό, κανένα ἀξίωμα. Τὸν ἀκολουθῶ μόνο ὡς φίλος τοῦ στρατάρχου. Γι' αὐτὸ λοιπὸν δὲν ἔχω καὶ τὸ δικαίωμα νὰ λιγοστέψω τὸ στρατὸ αὐτὸ οὔτε κατὰ ἕνα στρατιώτη.

— Μὰ τότε αὐτοὺς τοὺς τρεῖς ; ρώτησε ὁ στρατηγός.

— Ἄ ! ὅσο γι' αὐτοὺς διαφέρει τὸ πρᾶγμα. Αὐτοὶ μοῦ ἀνήκουν.

— Σᾶς ἀνήκουν ; δὲν καταλαβαίνω. Ἐξηγηθῆτε μου, ποιοὶ εἶνε αὐτοὶ οἱ τρεῖς νέοι ;

— Εἶνε τὰ τρία παιδιά μου ! ἀπάντησε τότε ὁ Γκοετλογκόν, κυττάζοντας ὑπερήφανα τὸ στρατηγὸ στὰ μάτια.

ΖΩΡΖ ΝΤ' ΕΣΠΑΡΜΠΕΣ

"ΜΠΟΥΚΕΤΟ,,

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΟΜΕΝΗ ΥΠΟ ΟΜΑΔΟΣ ΛΟΓΙΩΝ

ΓΡΑΦΕΙΑ : ΟΔΟΣ ΛΕΚΑ 7

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ "ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ,,

Ἐσωτερικοῦ δι' ἓν ἔτος.. Δρχ. 180 || Ἐξωτερικοῦ Λίρ. Ἀγγλίας Μία καὶ δι' ὅλην τὴν Ἀφρικὴν ἐτησία συνδρομὴ Σελίνια 24.

Αἱ ἐπιστολαὶ καὶ τὰ χρηματικὰ ἐμβάσματα δέον ν' ἀπευθύνονται πρὸς τὸν Ἰδιοκτήτην τοῦ «Μπουκέτου» κ. ΚΩΝΣΤ. ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΝ

Τὰ προηγούμενα τεύχη τιμῶνται δρχ. 5.

ΓΕΝΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΤΟΥ "ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ,, : Ἐν Ἀμερικῇ Mr D. STROUMBOS 261 w. 85th Str New-York U S.A. καὶ ἐν Αἰγύπτῳ—Σουδὰν ὁ κ. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ ΣΑΡΑΦΗΣ, 12 Cheikh Soliman Pacha, Alexandrie.

Η
„ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ"
ΠΟΥ ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ ΑΥΡΙΟ
ΕΙΝΕ ΓΕΜΑΤΗ ΔΙΑΛΕΧΤΗ ΥΛΗ, ΑΦΑΝΤΑΣΤΟΥ ΠΟΙΚΙΛΙΑΣ
Μὲ 2. 50 δρχ. ἀγοράζετε χιλίων εἰδῶν πνευματικὰς τέρψεις !...

ΤΟ ΕΞΩΦΥΛΛΟ ΜΑΣ

Ἡ εἰκὼν τοῦ σημερινοῦ μας ἐξωφύλλου εἶνε ἔργον τοῦ ζωγράφου Καρόλου Ρίκερτ, φέρει δὲ τὸν τίτλο «Ἡ Μικρὴ Ἀναγνώστρια».